

เทคนิคการตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย ในวารสารระดับนานาชาติและในที่ประชุมระดับนานาชาติ

โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย ปี พ.ศ. 2560

สถาบันไทยคดีศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

25 กรกฎาคม 2560

ภูวิน บุญยะเวชชีวิน

สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

E-mail: pw6@tu.ac.th

Website: www.pbunyavejchewin.com

-
- สไลด์ประกอบการบรรยาย สามารถดาวน์โหลดได้ที่
<https://pbunyavejchewin.com/teaching-documents/>

“ผมไม่นับ ‘คนอย่างนั้น’ เป็นนักวิชาการ” – อดีตผู้สื่อข่าวอาวุโสหนังสือพิมพ์ The Nation

“อาจารย์มหาวิทยาลัยไทยส่วนมากยังมองตัวเองว่าเป็น ‘ครู’ มีหน้าที่สอนหนังสือ แต่ของโลกตะวันตก เขาจะมองตัวเองว่าเป็น ‘นักวิชาการ’ หรือ ‘นักวิจัย’ มีหน้าที่ผลิตความรู้ เจอกับเพื่อนๆ ที่มาประชุมที่ฝรั่งเศส คำถามเริ่มการคุยยอดฮิตคือ ‘คุณกำลังทำงานอะไรอยู่?’ คำตอบคือ กำลังเขียนหนังสือเล่มนั้น เขียน article เรื่องนี้...” – ศาสตราจารย์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำไมปัจจุบันจึงตื่นตัวเรื่องการตีพิมพ์?

- ตัวชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา
- การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน
- การขอตำแหน่งทางวิชาการ และประเมินเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ทำไมนักวิชาการด้านสังคมศาสตร์ไทยไม่ตีพิมพ์ / ไม่ให้ค่ากับการตีพิมพ์?

- ความเป็นไทย (Thainess) ในระบบการอุดมศึกษาและชุมชนวิชาการ
 - “ผลงานวิชาการ” ไม่ได้มีคุณค่าเท่ากับ “คุณเป็นใคร”
 - “ผลงานวิชาการ” ไม่ได้มีคุณค่าเท่ากับ “สถาบันการศึกษาที่จบมา”
 - “ผลงานวิชาการ” ไม่ได้มีคุณค่าเท่ากับ “ความเป็นครูมัธยม”
- ระบบการศึกษาปริซึม → “การศึกษาสูง แต่ คุณภาพต่ำ”
- ชุมชนวิชาการ → กะลาวิชาการ → ด้อยคุณภาพทางวิชาการตามมาตรฐานสากล

ประเด็นการบรรยาย

- การเตรียมตัวผู้เขียนก่อนตีพิมพ์
- การวางแผนตีพิมพ์บทความวิชาการ
- การเลือกวารสารวิชาการ
- เทคนิคเพื่อให้ได้ตอบรับตีพิมพ์
- การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ

ประเด็นที่ 1

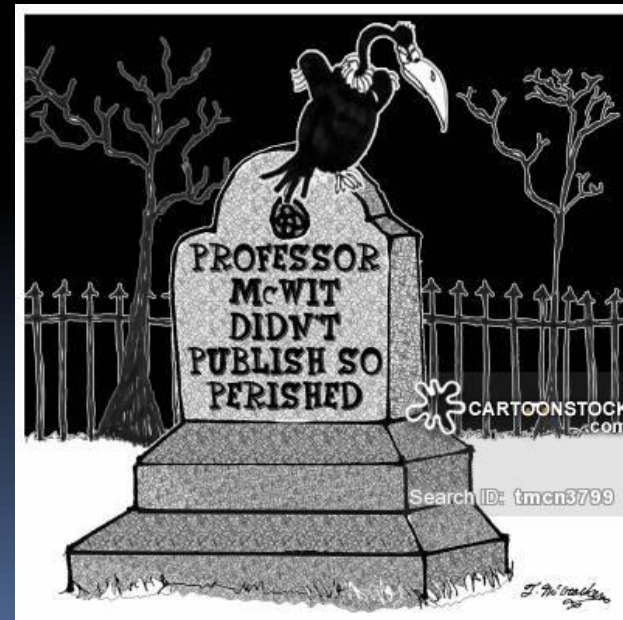
การเตรียมตัวผู้เขียนก่อนตีพิมพ์

เที่ยวน้ำตกวังควาย

ทัศนคติและความเข้าใจ

- Publish early, publish often!
- Publish (in English) or perish?

ทัศนคติและความเข้าใจ

- “คนอื่นทำได้ คุณก็ทำได้ !!” : ทักษะทางวิชาการ ซึ่งรวมถึงการเขียนเป็นเรียงของการเรียนรู้ฝึกฝน และประสบการณ์ ไม่มีใครทำได้ตั้งแต่เกิด ไม่ใช่แค่อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ดีพิมพ์ได้ เด็กปริญญาตรีก็ทำได้ ทำไมคุณทำไม่ได้??
- คุณไม่ใช่พระเจ้า: อย่าคิดว่าคุณเก่งเลิศเลิศ (แม้ในระดับประเทศ) เปิดกะลาดูโลกภายนอก แล้วจะพบว่าคุณมันกระจอก
- ผลงานวิชาการเหมือนกันปลุกต้นไม้ : บทความในวารสารที่ได้รับการยอมรับนับถือเป็นผลของกระบวนการอันยาวนาน ไม่ได้เกิดขึ้นภายในสองวัน
- พร้อมที่จะเรียนรู้ และลองผิดลองถูก : ไม่ต้องกลัวต้นฉบับถูก reject เพราะโดนอยู่แล้ว โดยเฉพาะสำหรับนักวิชาการใหม่ ๆ
- อ่านบทความในวารสารที่เล็งไว้เยอะ ๆ !!!

ประเด็นที่ 2

การวางแผนตีพิมพ์บทความวิชาการ

เริ่มต้นวางแผนตีพิมพ์อย่างไร ?

- ความเข้าใจที่ผิด: การตีพิมพ์บทความวิชาการจำเป็นต้องเริ่มจาก “ศูนย์” เขียนต้นฉบับใหม่ทั้งหมด ด้วยหัวข้อที่ทำหาย
- การวางแผนตีพิมพ์ อาจเริ่มต้นด้วยการกลับไปค้นหาต้นฉบับเก่าที่เคยเขียนไว้ เช่น งานเขียนที่ส่งในรายวิชา บทของวิทยานิพนธ์ และบทความที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์ เป็นต้น
- ต้นฉบับเก่าดังกล่าวสามารถเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาต้นฉบับบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ได้
- “การแก้ไขเพิ่มเติม” (revise) เป็นกุญแจสู่การตีพิมพ์บทความวิชาการ

แนวทางการคัดเลือกต้นฉบับเก่า

- คำชื่นชม (praise): ต้นฉบับที่เขียนส่งในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้คะแนนดีและคำชมจากอาจารย์ หรือได้รับข้อเสนอแนะให้ส่งตีพิมพ์
- สุขารมณ์ (pleasure): ต้นฉบับที่รู้สึกเพลิดเพลินมีความสุขในการเขียน หรือดำเนินการศึกษาวิจัย ที่ยังคงนึกถึงด้วยความพึงใจ
- ความสอดคล้องสัมพันธ์ (relevance): ต้นฉบับที่กล่าวถึงบางแง่มุมของการถกเถียงร่วมสมัยของสาขาวิชา
- การศึกษาวิจัย (research): ต้นฉบับที่ผ่านการศึกษาวิจัยมาเป็นอย่างดี มีการอ่านทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลอย่างสมบูรณ์พร้อม และยังคงมีข้อมูลเหล่านั้นอยู่
- ข้อค้นพบ (findings): ต้นฉบับที่มีข้อค้นพบที่มีน้ำหนัก หรือแตกต่างน่าสนใจ

แนวทางการคัดเลือกต้นฉบับเก่า

- บทความนำเสนอในการประชุม (conference paper): ต้นฉบับที่นำเสนอในการประชุมวิชาการ ซึ่งได้รับการตอบรับเชิงบวก หรือได้รับความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับเดิมได้
- สารนิพนธ์ / วิทยานิพนธ์ (dissertation / thesis): บางส่วนของสารนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ที่สามารถนำมาแก้ไขเพิ่มเติมได้
- บทความที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์ (rejected article): ต้นฉบับบทความวิชาการที่ถูกปฏิเสธไม่ให้ตีพิมพ์ และได้รับความเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ต้นฉบับเก่าที่มีจุดอ่อน

- ทัวไป – การสำรวจทบทวนอย่างกว้าง (broad surveys): ต้นฉบับที่สำรวจทบทวนองค์ความรู้และสถานะของสาขาวิชามักไม่ได้รับการตีพิมพ์ บทความวิชาการลักษณะดังกล่าวมักเขียนโดยนักวิชาการอาวุโสที่ได้รับการยอมรับนับถือของสาขาวิชา
- ทัวไป – ทฤษฎีบริสุทธิ์ (purely theoretical): ต้นฉบับที่มุ่งค้นคว้าวิเคราะห์เฉพาะจุดอ่อน-จุดแข็งของทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง โดยไม่มีกรณีศึกษาหรือหลักฐานรองรับ มักไม่ได้รับการตีพิมพ์ (ทฤษฎีส่วนใหญ่เริ่มจากกรณีศึกษาหรือหลักฐานเสมอ)
- ทัวไป – การศึกษาวิจัยที่ล้าสมัย (dated research): หากต้นฉบับที่มีอยู่ถูกเขียนมานานแล้ว และการศึกษาวิจัยใหม่ ๆ จำนวนมากได้ตีตกข้อถกเถียงหรือข้อค้นพบสำคัญของต้นฉบับดังกล่าว ไม่ควรเลือกมาแก้ไขเพิ่มเติม เพราะต้องใช้เวลาและทรัพยากรในการปรับปรุง หรือศึกษาวิจัยเพิ่มเติมค่อนข้างมาก

ต้นฉบับเก่าที่มีจุดอ่อน

- ทัวไป – อยู่นอกสาขาวิชาของผู้เขียน (outside your discipline): ต้นฉบับที่อยู่นอกเหนือสาขาวิชาของผู้เขียนมีโอกาสดำเนินการตีพิมพ์น้อย การเรียนรายวิชานอกเหนือสาขาวิชาตนเองไม่ได้หมายความว่าต้นฉบับที่เขียนส่งในรายวิชาดังกล่าวจะมีเนื้อหาที่หนักแน่นชัดเจนพอ หรือใหม่เพียงพอที่จะการันตีว่าจะได้รับการตีพิมพ์
- ทัวไป – เหมือนเดิมเกินไป (too similar): อย่าเลือกต้นฉบับที่มีสาระใกล้เคียงกับบทความวิชาการที่ตีพิมพ์แล้วของตนเอง
- ทัวไป – สารนิพนธ์ / วิทยานิพนธ์ ป.ตรี-โท (master's or undergraduate thesis): เนื้อหาสาระของต้นฉบับข้างต้นต้องถูกย่อตัดทอนให้เหลือเท่ากับจำนวนหน้าที่ยาวสารกำหนด การเริ่มเขียนใหม่บนสาระสำคัญและข้อถกเถียงเดิมอาจเป็นทางเลือกที่ดีกว่า

ต้นฉบับเก่าที่มีจุดอ่อน

- ทัวไป – เบื้องต้น หรือเน้นการพรรณนาเกินไป (too introductory or descriptive): ต้นฉบับบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ส่วนใหญ่ต้องไปไกลกว่าการแนะนำเบื้องต้น หรือสรุปสาระสำคัญของการศึกษาวิจัยในประเด็นเฉพาะ ต้นฉบับจำเป็นต้องมีข้อถกเถียง แนวคิดทฤษฎี หรือการดำเนินการวิจัย
- สังคมศาสตร์ – รายงาน (reports): ต้นฉบับรายงาน (เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ อาทิ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย หรือนำเสนอหน่วยงานราชการ) มักเน้นนำเสนอเฉพาะข้อมูล และขาดข้อถกเถียง

ต้นฉบับเก่าที่มีจุดอ่อน

- สังคมศาสตร์ – บททบทวนวรรณกรรม (literature reviews): วารสารส่วนใหญ่เน้นรับต้นฉบับการศึกษาวิจัยที่ดำเนินการด้วยตนเอง (original research) ไม่ใช่ต้นฉบับที่สรุปย่อการศึกษาวิจัยของผู้อื่น ต้นฉบับในลักษณะการทบทวนวรรณกรรมอาจทำในรูปแบบของ “เรียงความปริทัศน์” (review essay)
- สังคมศาสตร์ – ไม่มีการศึกษา (no study): ในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ ต้นฉบับของบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์จำเป็นต้องมีการศึกษาเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณรองรับ ไม่อาจเป็นเพียงความพยายามในการสร้างทฤษฎี หรือการคาดการณ์แต่เพียงอย่างเดียวได้

ประเภทของบทความวิชาการที่สำคัญ

- บทปริทัศน์หนังสือ (book review): บทความประเภทนี้นำเสนอข้อถกเถียงของหนังสือใหม่ ๆ ของสาขาวิชา มักเขียนโดย น.ศ. ป.โท-เอก อย่างไรก็ตามบทปริทัศน์หนังสือมีน้ำหนักและนัยสำคัญทางวิชาการต่อตัวผู้เขียนน้อย (บทปริทัศน์หนังสือ 6-10 บทความ = บทความวิจัย 1 บทความ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาขาวิชา)
- บทความแปล (translation): บทความประเภทนี้เป็นการแปลบทความหรืองานเขียนอื่นในภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย แม้บทความแปลจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน หรือวงวิชาการในวงกว้าง แต่ไม่ได้มีน้ำหนักหรือนัยสำคัญทางวิชาการมาก (เพราะไม่ใช่ผลงานของผู้เขียน)
- บทความโต้ตอบ (response article): บทความประเภทนี้เป็นการโต้ตอบถกเถียงกับบทความที่ดีพิมพ์ก่อนหน้าในวารสารเดียวกัน อย่างไรก็ตามบทความประเภทนี้มักไม่พบในวารสารไทย และนักวิชาการรุ่นใหม่จำเป็นต้องใคร่ครวญให้ดีถึงผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาก่อนตีพิมพ์บทความตอบโต้

ประเภทของบทความวิชาการที่สำคัญ

- บทความปริทัศน์ (review article): บทความประเภทนี้ทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อหรือประเด็นที่เฉพาะเจาะจง นักวิชาการรุ่นใหม่ โดยเฉพาะในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ บางครั้งตีพิมพ์บทความประเภทนี้ที่ทบทวนวรรณกรรมใหม่ ๆ หรือสาขาวิชาย่อย (sub-field)
- บทความทางทฤษฎี (theoretical article): บทความประเภทนี้ทบทวนหรือพัฒนาทฤษฎีที่เฉพาะเจาะจง บทความประเภทนี้มักขาดหลักฐานที่ชัดเจนรองรับ ผู้เขียนบทความประเภทนี้มักเป็นนักวิชาการอาวุโสของสาขาวิชา น.ศ. หรือนักวิชาการรุ่นใหม่ ไม่มีความจำเป็นต้องพยายามเขียนบทความประเภทนี้

ประเภทของบทความวิชาการที่สำคัญ

- บทความวิจัยทางสังคมศาสตร์ (social science research article): บทความประเภทนี้เป็นรูปแบบบทความมาตรฐานของสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ มีจุดประสงค์เพื่อคาดการณ์ข้อสรุปทั่วไปจากกรณีศึกษาเฉพาะ โดยมักประกอบด้วย การทบทวนวรรณกรรม วิธีการศึกษา และการอภิปรายผล
 - บทความวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research article): นับตั้งแต่ทศวรรษ 1950 บทความประเภทนี้ได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นประเภทบทความที่มีน้ำหนักและนัยสำคัญทางวิชาการมากที่สุด
 - บทความวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research article): มักนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์จากการวิจัยแบบชาติพันธุ์วรรณา ใช้วิธีการ เช่น การสัมภาษณ์ปลายเปิดกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก หรือ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม
 - บทความวิจัยเชิงการตีความ (interpretive research article): บทความประเภทนี้ไม่ได้วางอยู่บนฐานของการศึกษาทดลอง หรือการวิจัยเชิงประจักษ์ มักปรากฏในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์แบบอ่อน (soft social sciences) ซึ่งผู้เขียนนำแนวการศึกษา (approach) มาใช้วิเคราะห์ตีความกรณีศึกษาหรือหัวข้อที่ศึกษา

ประเภทของบทความวิชาการที่สำคัญในระบบมหาวิทยาลัยไทย

- บทความวิจัย (research article): บทความที่มาจากสาระสำคัญ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงการวิจัย (ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานที่เป็นทางการ เช่น หน่วยงานสังกัดมหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานราชการ เป็นต้น)
- บทความวิชาการ (academic article): บทความที่ไม่ได้มาจากโครงการวิจัยที่เป็นทางการ บางวารสารเรียกบทความประเภทนี้ว่า “บทความปริทัศน์”
- บทความปริทัศน์ (review article): บทความที่ทบทวนวรรณกรรมที่คัดสรรมาจากหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง
- บทปริทัศน์หนังสือ (book review): แต่ละวารสารกำหนดแนวทางการเขียนบทปริทัศน์หนังสือที่แตกต่างกันออกไป บ้างอาจเน้นการวิพากษ์ บ้างอาจต้องการเพียงให้สรุปสาระสำคัญ

มายาคติเกี่ยวกับต้นฉบับที่ดีพิมพ์ได้

- มายาคติ 1: เฉพาะต้นฉบับที่เน้นแนวคิดทฤษฎีและสร้างผลสะท้อนเท่านั้นที่ดีพิมพ์ได้
 - น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่จำนวนมากไม่ได้อ่านบทความวิชาการในวารสารระดับกลาง ทำให้มีแนวโน้มจะมองคุณภาพที่ดีพิมพ์ได้เกินจริงไปมาก
- มายาคติ 2: เฉพาะต้นฉบับที่ประกอบด้วยความคิดที่หลากหลายน่าสนใจจำนวนมากจึงจะได้ตีพิมพ์
 - ความคิด (idea) ที่หลากหลายน่าสนใจจำนวนมากไม่ได้ทำให้บทความได้ดีพิมพ์ การเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ ไม่เหมือนกับการเขียนงานส่งในรายวิชา
 - ต้นฉบับที่ประกอบด้วยความคิดที่หลากหลายจำนวนมาก โดยเฉพาะที่ไม่สอดคล้องเชื่อมโยงกัน มีแนวโน้มที่จะเป็นอุปสรรคต่อการตีพิมพ์
 - บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์มักถูกออกแบบจัดวางอยู่บนความคิดที่สำคัญเดียว

มายาคติเกี่ยวกับต้นฉบับที่ดีพิมพ์ได้

- มายาคติ 3: เฉพาะบทความที่เป็นความใหม่ทั้งหมดจึงจะได้ตีพิมพ์
 - น.ศ. และนักวิชาการใหม่ มักให้เข้าใจหรือที่กักตักระดับของความใหม่ (originality) คาดเคลื่อน

อะไรทำให้ได้รับการตีพิมพ์ และเพราะเหตุใด

- ต้นฉบับที่ตีพิมพ์ได้นำเสนอบางสิ่งใหม่ที่เกี่ยวข้อเชื่อมโยงกับบางสิ่งเก่า
 - ต้นฉบับที่ตีพิมพ์ได้มักเน้นให้ความสำคัญกับความคิดใหม่ที่มีนัยสำคัญเดียว ซึ่งความคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่มาก่อนหน้า
 - ถ้าต้นฉบับเสนอความคิดใหม่ โดยไม่มีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกับความคิดเก่า (วรรณกรรมวิชาการที่มีมาก่อน) ก็ยากที่จะได้รับการตีพิมพ์
- ความใหม่ (originality) ไม่ได้เท่ากับ “ไม่เคยมีมาก่อน” หรือ “เป็นครั้งแรก”
- ตัวอย่าง: ความใหม่สามารถหมายถึงการแปรผัน (variation) เช่น การศึกษาโดยใช้ข้อมูลทางสถิติที่มีอยู่มาหาความสัมพันธ์กับตัวแปรใหม่ หรือการตีความความสัมพันธ์แตกต่างออกไปจากเดิมเป็นต้น

ตัวอย่างรูปแบบของบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

- บทความรูปแบบที่ 1: การวิเคราะห์และอธิบายหลักฐานใหม่ด้วยวิธีการเก่า
 - เป็นรูปแบบบทความของ น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่ที่ได้รับการตีพิมพ์มากที่สุด
 - นำเสนอหลักฐานใหม่เพื่อสนับสนุนวิธีการศึกษา (ทฤษฎี แนวการศึกษา วิธีวิจัย ฯลฯ) ที่มีอยู่
 - หลักฐานใหม่อาจมาจากการสังเกตการณ์ภาคสนาม และการวิจัยข้อมูล (archival research) เป็นต้น
 - บ่อยครั้งหลักฐานใหม่มักเป็นกรณีที่ชัดเจนชัด (hard case)
 - อย่างไรก็ตาม รายละเอียดของหลักฐานใหม่นี้ต้องสามารถเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ที่มีอยู่ได้ (ต้องจัดวางหลักฐานใหม่ลงในบริบททางวิชาการ)
 - หลักฐานใหม่อาจไม่สนับสนุนวิธีการเก่า อย่างไรก็ตามการดังกล่าวต้องอาศัยหลักฐานที่มีน้ำหนักมากพอ และทำให้ค่อยตามได้ว่าสามารถลดทอนความน่าเชื่อถือและความสมเหตุสมผลของวิธีการเก่าได้

ตัวอย่างรูปแบบของบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

- บทความรูปแบบที่ 2: การวิเคราะห์และอธิบายหลักฐานเก่าด้วยวิธีการใหม่
 - น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่มักไม่ตีพิมพ์บทความในรูปแบบนี้ เพราะผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาที่มีอยู่เดิม (ซึ่งมักเป็นสิ่งที่ น.ศ. กำลังศึกษาอยู่)
 - บทความรูปแบบนี้ไม่ได้เสนอข้อมูลหรือหลักฐานใหม่ หากแต่พัฒนาวิธีการใหม่ในการอธิบายและทำความเข้าใจหลักฐานเก่า วิธีการใหม่นี้อาจปรากฏในรูปของทฤษฎีใหม่ วิธีวิพากษ์แบบใหม่ การออกแบบการวิจัยแบบใหม่ ฯลฯ
 - วิธีการใหม่ต้องสามารถเชื่อมโยงกับหลักฐานเดิมที่มีอยู่ได้

ตัวอย่างรูปแบบของบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

- บทความรูปแบบที่ 3: การเชื่อมหลักฐานเก่าเข้ากับวิธีการเก่าด้วยแนวทางใหม่
 - เป็นรูปแบบบทความของ น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่ที่ได้รับการตีพิมพ์เช่นกัน
 - บทความรูปแบบนี้เชื่อมโยงหลักฐานและวิธีการที่ไม่เคยถูกนำมาเชื่อมโยงกันมาก่อน
 - ความใหม่สามารถสร้างได้จากการจับคู่สิ่งที่ไม่เคยคู่กันมาก่อน
 - อาจนำมาพิจารณาวิธีการที่มีอยู่ (เช่น ทฤษฎี) สามารถอธิบายหลักฐานที่มีอยู่แล้วได้ดีเพียงใด

ประเด็นที่ 3

การเลือกวารสารวิชาการ

สิ่งพิมพ์สำหรับตีพิมพ์บทความวิชาการ

- ผลงานในวารสารวิชาการมีน้ำหนักมากกว่าผลงานในสิ่งพิมพ์อื่น ๆ น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่ ควรเลือกส่งต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมากกว่าสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น
- สิ่งพิมพ์ที่ไม่แนะนำให้ตีพิมพ์
 - หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
 - รายงานหลังการประชุม (conference proceedings)
- สิ่งพิมพ์ที่ควรพิจารณาให้ถี่ถ้วน
 - บทในหนังสือรวมบทความ (chapters in edited books)
 - รายงานหลังการประชุม (conference proceedings)
 - วารสารวิชาการที่ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (non-peer-reviewed academic journals)
 - วารสารระดับบัณฑิตศึกษา (graduate student journals)
 - วารสารใหม่ (new journals)

ข่าวดีเกี่ยวกับวารสาร

- วารสารวิชาการในประเทศไทย (และประเทศอื่นๆในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้มีทางเลือกใหม่ในการส่งต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์เพิ่มมากขึ้น
- ขั้นตอนการส่งต้นฉบับให้วารสารวิชาการมีความยุ่งยากน้อยลงมาก หากเปรียบเทียบกับในอดีตซึ่งมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก
- มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์กลางเพื่อวัดมาตรฐานวารสารและควบคุมคุณภาพวารสาร
- ในหลายกรณี วารสารวิชาการต้องการต้นฉบับเพื่อให้สามารถออกได้ตรงตามเวลา ทำให้ผู้เขียนมีอำนาจต่อรองเพิ่มมากขึ้น

ความสำคัญของการเลือกวารสาร

- ผู้เขียน ไม่สามารถส่งต้นฉบับเดียวกันพร้อมกันได้หลายวารสาร
- ความเสี่ยงซึ่งเกิดจากการเลือกวารสารที่ไม่เข้ากับต้นฉบับมีต้นทุนสูง
 - ต้นฉบับถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ เพราะมีเนื้อหา รูปแบบบทความ หรือแนวการเขียน ไม่สอดคล้องกับนโยบายของวารสาร
 - เวลา “มูลค่า” ผู้เขียนอาจเสียเวลากับกระบวนการพิจารณาหลายเดือนกว่าต้นฉบับจะถูกปฏิเสธ และสามารถส่งวารสารใหม่ได้
 - แต่ละวารสารมีระดับความยากง่ายไม่เท่ากัน และกระบวนการต่าง ๆ ใช้เวลาต่างกันไป ผู้เขียนจำเป็นต้องคำนึงถึงเงื่อนไขของตนเองให้ดี
- การสำรวจและศึกษาวารสารวิชาการที่คาดว่าจะส่งต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์มีความสำคัญและจำเป็น

ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร

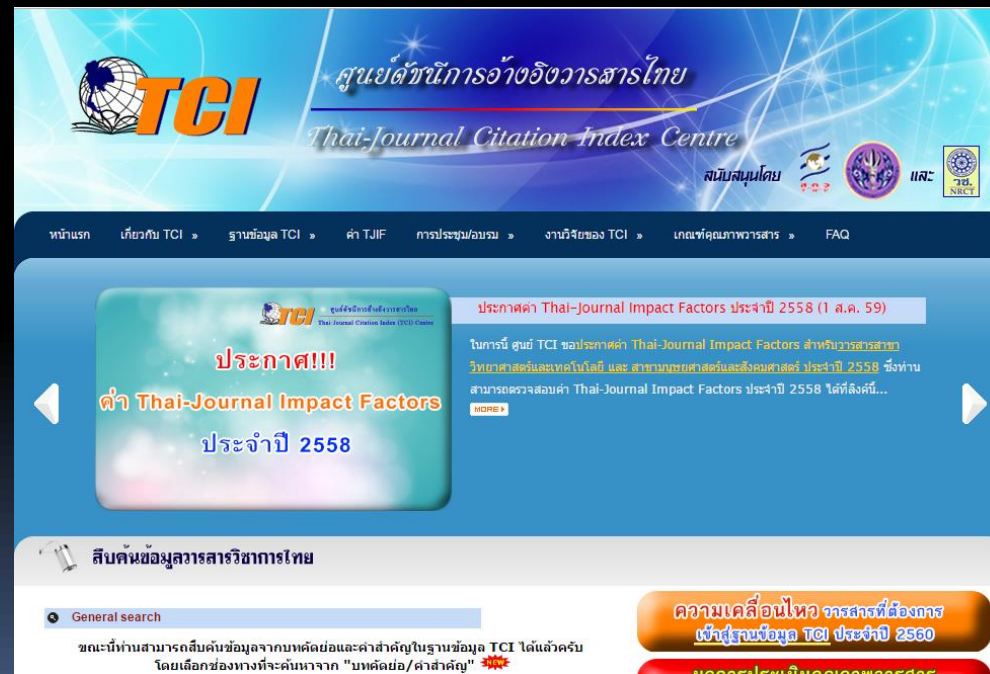
- ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร (indexing databases) ที่ได้รับการยอมรับนับถือในประเทศไทย แบ่งเป็น 2 ระดับ (ระดับชาติกับสากล) 4 ฐานข้อมูล ได้แก่
 - ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index – TCI) แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ TCI กลุ่มที่ 1 2 และ 3
 - ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสารอาเซียน (ASEAN Citation Index – ACI) ศูนย์ TCI ดำเนินการคัดเลือกวารสารที่มีคุณสมบัติเข้า ACI
 - ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร Scopus เป็นฐานข้อมูลสากลที่ได้รับการยอมรับนับถือ บริหารโดย Elsevier และจัดทำค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิง (impact factor) เรียกว่า SCImago Journal Rank (SJR indicator) ซึ่งจัดทำโดย Scimago

ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร

- กลุ่มฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร Web of Science (เดิมชื่อ Web of Knowledge ในไทยมักเรียกว่า ISI) เป็นฐานข้อมูลสากลที่ได้รับการยอมรับนับถือมากที่สุด บริหารโดย Thomson Reuters (Clarivate Analytics) และจัดทำค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิง (impact factor) เรียกว่า Journal Citation Reports (JCR)
- กลุ่มฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร Web of Science ประกอบด้วยฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสารย่อย อาทิ
 - Arts & Humanities Citation Index
 - Social Sciences Citation Index (SSCI)
 - Emerging Sources Citation Index เป็นฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสารของวารสารที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาเข้า SSCI

การสืบค้นรายชื่อวารสารในฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร

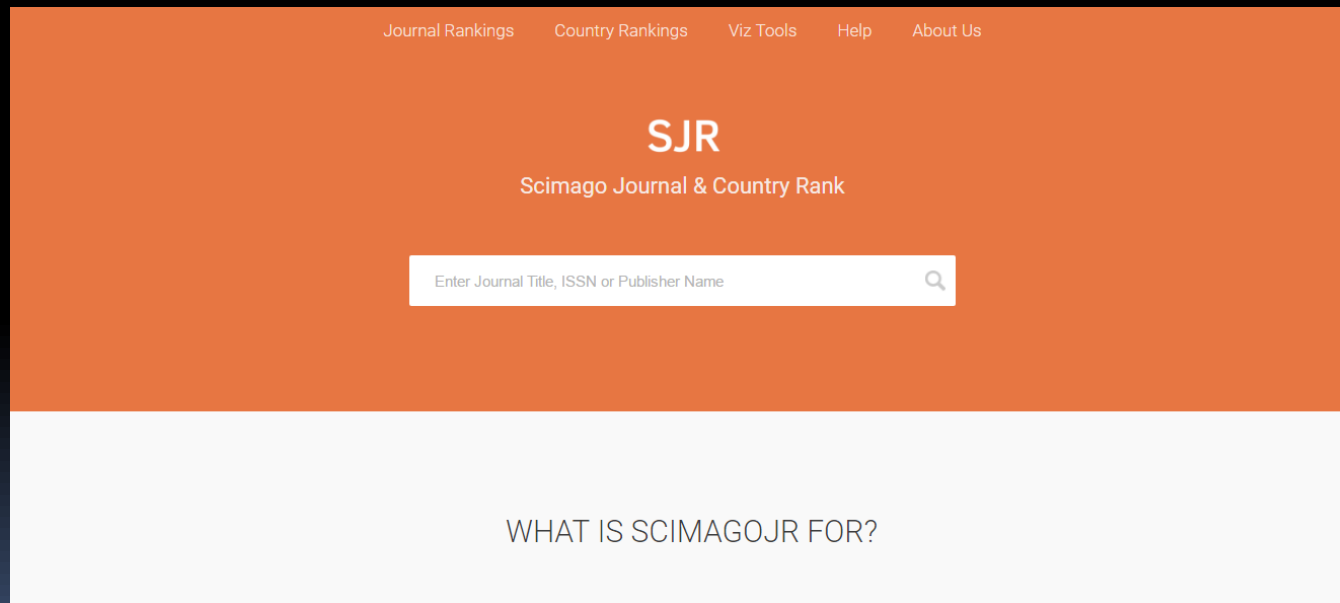
- ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร TCI และ ACI
 - http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/index.html

การสืบค้นรายชื่อวารสารในฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร

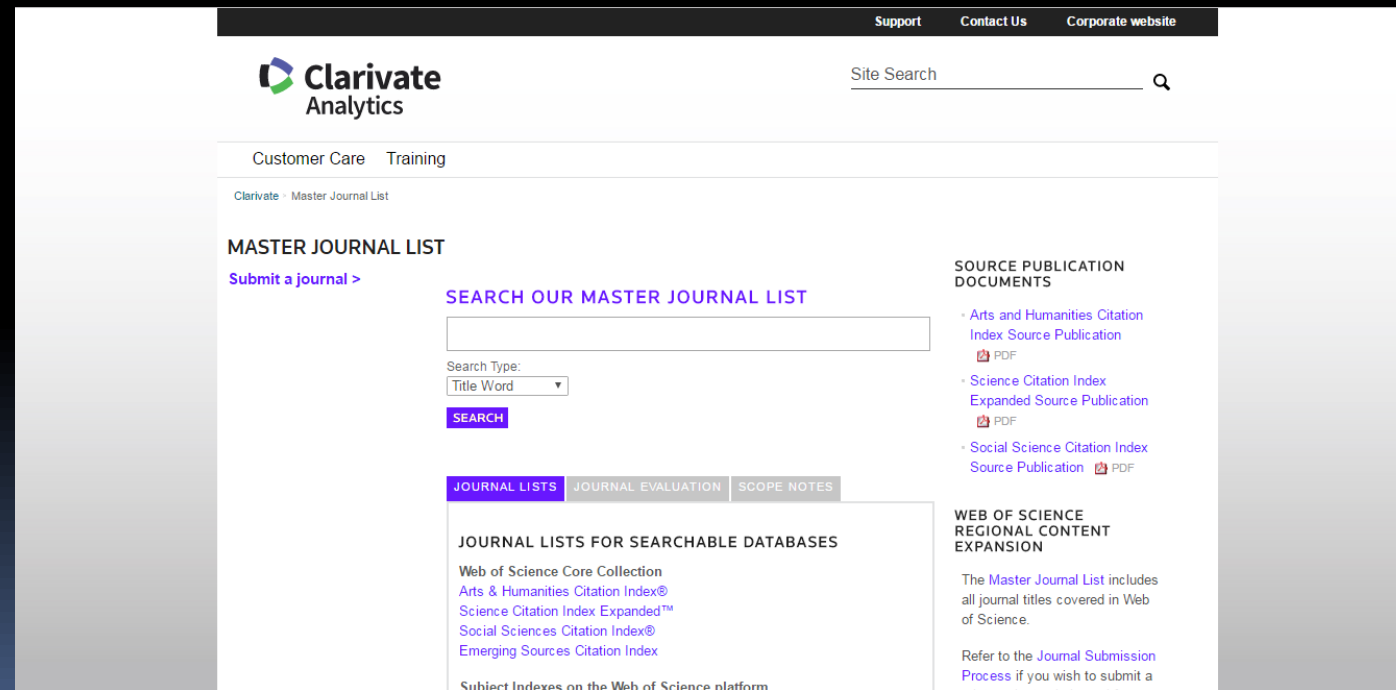
- ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร Scopus

- <http://www.scimagojr.com/>

การสืบค้นรายชื่อวารสารในฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร

- ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสาร Web of Science
 - <http://ip-science.thomsonreuters.com/mjl/>

สำนักพิมพ์และวารสารมิฉฉฉฉ

- สำนักพิมพ์และวารสารมิฉฉฉฉ (predatory publishers and journals)
- ที่ผ่านมหาวิทยาลัยไทยอ้างอิงข้อมูลตาม Beall's List ซึ่งปิดตัวแล้ว:
<https://scholarlyoa.com/individual-journals/>
- ลักษณะบางประการของวารสารมิฉฉฉฉ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
 - เป็นวารสาร Open Access (OA)
 - เจ้าของวารสารไม่ใช่สมาคมวิชาการ สมาคมวิชาชีพ และหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษา
 - บริหารจัดการและจัดพิมพ์โดยบริษัทเอกชน หรือองค์กรซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก
 - มีค่าธรรมเนียมตีพิมพ์ (วารสารด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่มีค่าธรรมเนียมตีพิมพ์)
- การประชุมวิชาการมิฉฉฉฉ (ธุรกิจจัดการประชุมวิชาการ)

วารสารที่ควรพิจารณาตีพิมพ์

- วารสารภูมิภาค (regional journals): วารสารที่จำกัดขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์เฉพาะ เช่น *วารสารญี่ปุ่นศึกษา* และ *Journal of Southeast Asian Studies*
- วารสารอายุน้อย (newer journals): ก่อตั้งมา 3-7 ปี วารสารประเภทนี้มักมีคิวไม่มาก และบ่อยครั้งต้องหาต้นฉบับ ผู้เขียนจึงมีโอกาสมากขึ้นที่ต้นฉบับจะได้รับการตีพิมพ์ค่อนข้างรวดเร็ว
- วารสารสหสาขาวิชา (interdisciplinary journals): วารสารพิมพ์บทความวิชาการหลายสาขามุ่งความที่คาบเกี่ยวเชื่อมโยงมากกว่าหนึ่งสาขา หรือที่ไม่ได้เชื่อมโยงกับสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยตรง (เช่น วารสารด้านสิทธิมนุษยชน เพศสภาพ)
 - น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่ มีโอกาสได้ตีพิมพ์ในวารสารประเภทนี้มากกว่าวารสารที่เจาะจงสาขาวิชา
 - ตัวอย่างวารสาร อาทิ *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*

วารสารที่ควรพิจารณาตีพิมพ์

- วารสารสาขาวิชา (disciplinary journals): วารสารที่เผยแพร่บทความวิชาการเฉพาะสาขาวิชา
 - น.ศ. และนักวิชาการรุ่นใหม่ มีโอกาสน้อยที่ต้นฉบับจะได้รับการตีพิมพ์
 - อัตราการปฏิเสธสูงกว่าวารสารประเภทอื่น ๆ
 - ตัวอย่างวารสาร เช่น *American Political Science Review*
- วารสารสาขาย่อย (field journals): วารสารตีพิมพ์บทความวิชาการในสาขาย่อยที่เฉพาะเจาะจง
 - สาขาย่อย = ประเภทย่อย (subcategory) ของสาขาวิชา (discipline)
 - ตัวอย่าง ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ วารสารสาขาย่อยอาจจำกัดลงไปเฉพาะภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง เช่น *Asian Journal of Political Science*

ข้อควรพิจารณาในการเลือกวารสาร

- วารสารมีกระบวนการ peer review หรือไม่?
- วารสารเป็นวารสารที่ควรพิจารณาตีพิมพ์ (หน้า 31-33) หรือไม่?
- วารสารอยู่ในฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงวารสารหรือไม่?
- วารสารบริหารจัดการและจัดพิมพ์โดยหน่วยงานทางการศึกษา (คณะ มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย) สมาคมวิชาชีพ สมาคมวิชาการ และสำนักพิมพ์ที่น่าเชื่อถือหรือไม่?
- วารสารก่อตั้งมาแล้วระยะหนึ่งหรือไม่?
- วารสารออกตรงเวลาหรือไม่?
- วารสารเผยแพร่บทความวิชาการของผู้เขียนซึ่งมีที่มาหลากหลายหรือไม่?

ข้อควรพิจารณาในการเลือกวารสาร

- วารสารออกปีละกี่ฉบับ และพิมพ์ปีละประมาณกี่บทความ?
- วารสารใช้ระยะเวลาดำเนินการนานเพียงใด?
- วารสารกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านหรือไม่?
- ใครเป็นกลุ่มผู้อ่านของวารสาร?

ประเด็นที่ 4

เทคนิคเพื่อให้ได้ตอบรับตีพิมพ์

Nick Hirshon
@nickhirshon

"Accept without revisions"

[@AcademicsSay](#)

Say "I love you" without using those
three words, go.

ข้อถกเถียง

- เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ต้นฉบับถูกปฏิเสธ คือ “ขาดข้อถกเถียง” (no argument)
- ข้อถกเถียง คือ ชุดของข้อความที่ผู้เขียนต้องการโน้มน้าวให้ผู้อ่านคล้อยตาม ด้วยการตั้งคำถามสร้างความสงสัย และเสนอหลักฐานเพื่อเอาชนะความสงสัยนั้น
 - ตัวอย่าง X มีผลต่อ Y ภายใต้เงื่อนไข Z
- ข้อถกเถียง คือ ชุดของข้อความที่สอดคล้องกันที่ผู้เขียนชี้แนะผู้อ่านจากข้อตั้ง (premise) (ความคิดหรือทฤษฎีซึ่งเป็นฐานของข้อความนั้น) ที่เฉพาะเจาะจงไปสู่ข้อสรุปที่เฉพาะเจาะจง
- ข้อถกเถียงจึงประกอบด้วยข้อความอย่างน้อย 2 ส่วนเสมอ คือ ข้อกล่าวอ้าง (claim) กับหลักฐานสำหรับข้ออ้างดังกล่าว

ข้อถกเถียง

- ถ้าชุดข้อความเป็นข้อถกเถียง ก็ต่อเมื่อสามารถ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” ได้
 - กระบวนทัศน์การพัฒนาเป็นแบบการศึกษาการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง
 - กระบวนทัศน์การพัฒนาเป็นแบบการศึกษาการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองที่มีพลังในการอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองไทยปัจจุบัน
 - บทความนี้นำเสนอภาพกว้างของชาวเกาหลีในญี่ปุ่นตั้งแต่ยุคอาณานิคม (1910-1945) ถึงปัจจุบัน
 - ในบทความนี้ ผู้เขียนเสนอว่าสถานะทางสังคมที่ต่ำของชาวเกาหลีในญี่ปุ่นตั้งแต่ยุคอาณานิคม (1910-1945) ถึงปัจจุบันเกิดจากกระบวนการปลดปล่อยอาณานิคม การแบ่งแยกเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ และนโยบายที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันของรัฐบาลญี่ปุ่นต่อชาวเกาหลีในญี่ปุ่น

การเลือกวารสารในฐานข้อมูล TCI

- พิจารณาเงื่อนไขความจำเป็นของผู้เขียนเองเป็นลำดับแรก ว่าต้องการตีพิมพ์เพื่อตอบโจทย์อะไร?
- ต้องการไปตอบรับด่วน เพื่อยืนยันสำเร็จการศึกษา / พิจารณาดำแหน่งทางวิชาการ / พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน?
 - วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (TCI 2)
 - *Veridian E-Journal* (TCI 1)
- วารสารที่ได้รับการยอมรับนับถือและมีคุณภาพด้านการบริหารจัดการวารสาร
 - วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง (TCI 1)
 - วารสารสังคมศาสตร์ (คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) (TCI 1)

การเลือกวารสารในฐานข้อมูลสากล

- ให้พิจารณาวารสารในฐานข้อมูล Scopus เป็นหลัก (วารสารในฐานข้อมูล Web of Science โอกาสได้ตอบรับตีพิมพ์น้อย ยกเว้นในฐานข้อมูลย่อย Emerging Sources Citation Index)
- ให้พิจารณาวารสารในประเทศกำลังพัฒนา (โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) เป็นลำดับแรก และเลือกวารสารที่ออกหลายฉบับต่อปี
- วารสารไทยด้านสังคมศาสตร์ที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus มีวารสารเดียว คือ *Kasetsart Journal of Social Sciences* (วิทยาสารเกษตร สังคมศาสตร์ เดิม)
- อาจพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต่อไปนี้
 - *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities*
 - *International Journal of Asia Pacific Studies*
 - *Asia Pacific Social Science Review*

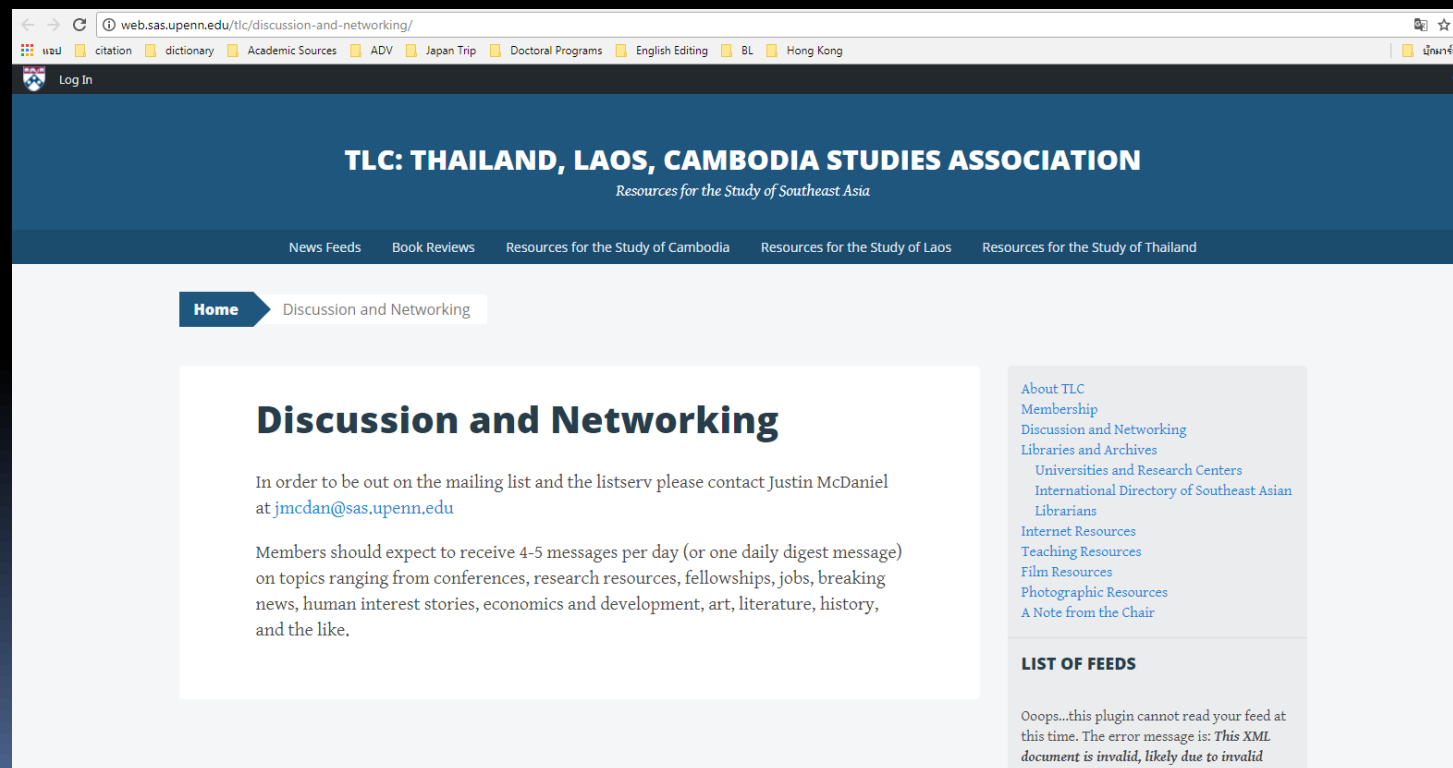

ประเด็นที่ 5

การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ

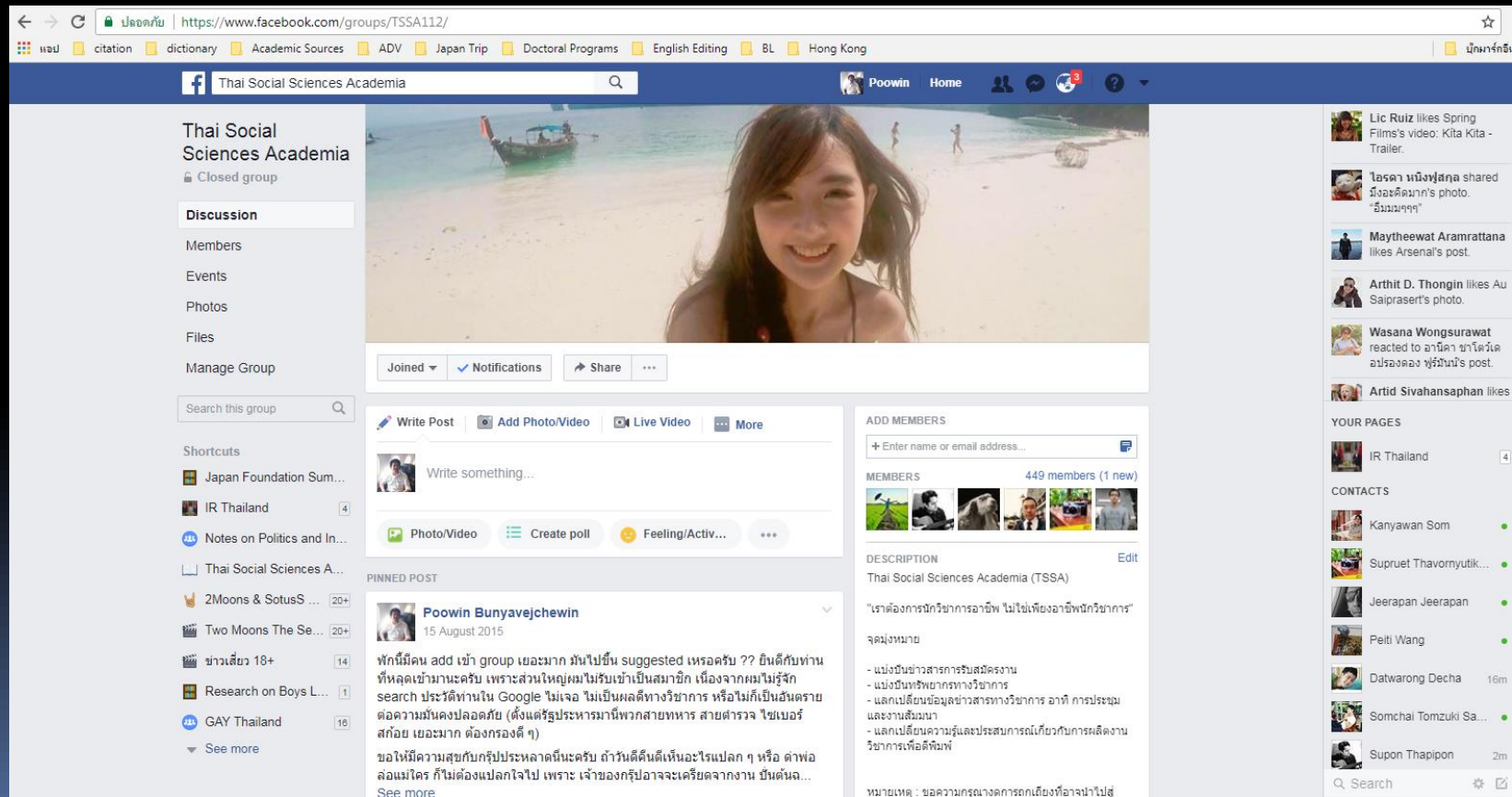
เครือข่าย

- TLC (Thailand, Laos, Cambodia Section of the Association of Asian Studies)
 - <http://web.sas.upenn.edu/tlc/discussion-and-networking/>

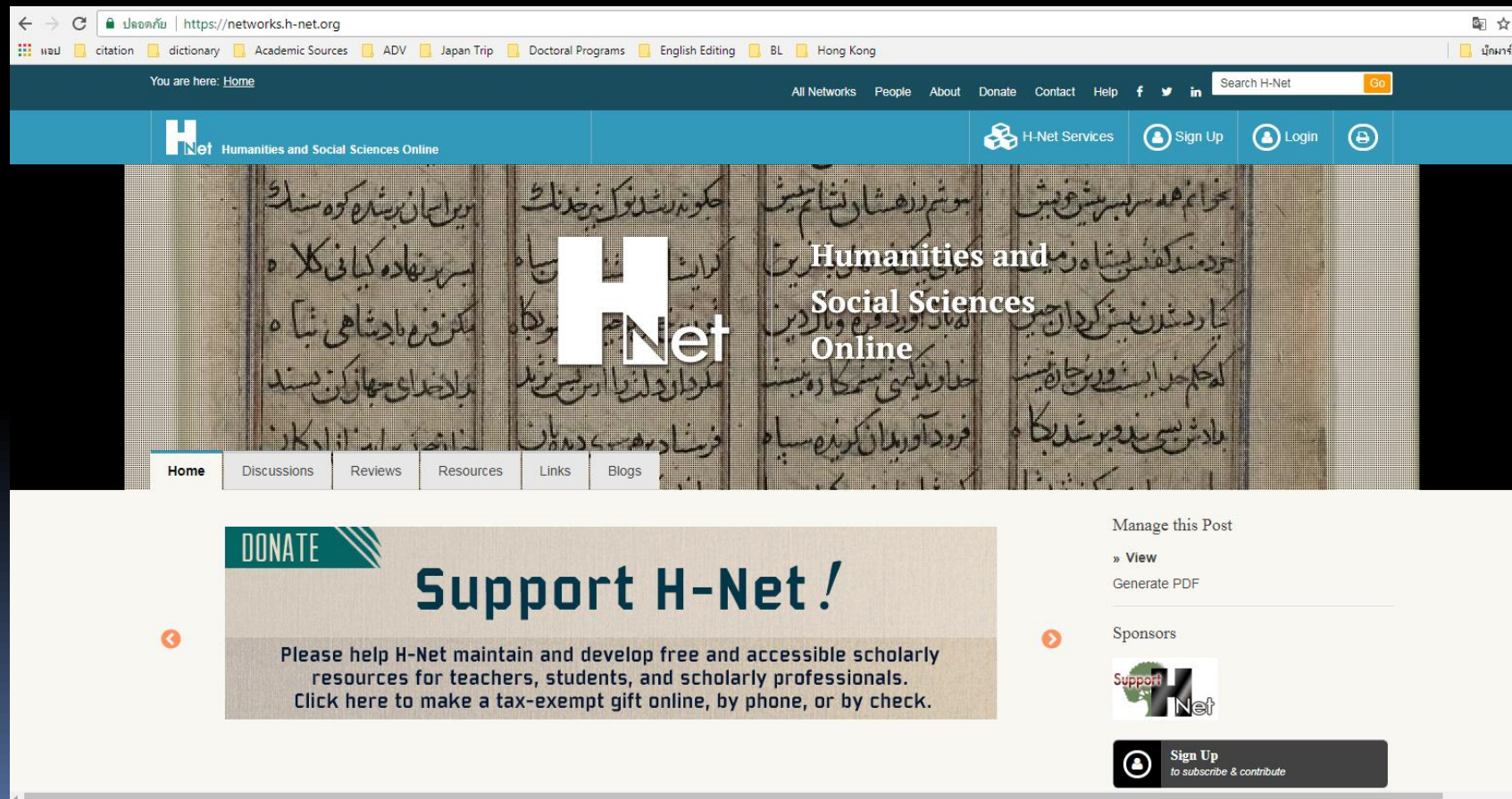
เครือข่าย

- กลุ่มในสื่อสังคม โดยเฉพาะ Facebook อาทิ Thai Social Sciences Academia

เครือข่าย

- H-Net: Humanities & Social Sciences Online <https://networks.h-net.org/>

สมาคมวิชาชีพ

- Association for Asian Studies (AAS)
 - <http://www.asian-studies.org/>
- International Studies Association (ISA)
 - <http://www.isanet.org/>
- Asian Political and International Studies Association (APISA)
 - <http://www.apisa.org/index.html>

ตัวอย่างหน่วยงานของสถาบันการศึกษาที่จัดประชุมรายปี

- Ritsumeikan Center for Asia Pacific Studies (RCAPS)
 - Asia Pacific Conference (Beppu, Japan)
- Universitas Indonesia
 - Universitas Indonesia Conferences <http://conference.ui.ac.id/> (รวมการประชุมจัดโดย UI)

